

تنش دو کره در دریای زرد

حمله اخیر توپخانه ای کره شمالی به یکی از جزایر کره جنوبی، یکبار دیگر توجه جهان را به مرز آبی دو کره در دریای زرد، که در حال حاضر یکی از پر مسئله ترین نقاط جهان است، جلب کرد.

جام جم آنلاین: حمله اخیر توپخانه ای کره شمالی به یکی از جزایر کره جنوبی، یکبار دیگر توجه جهان را به مرز آبی دو کره در دریای زرد، که در حال حاضر یکی از پر مسئله ترین نقاط جهان است، جلب کرد.

این مرز، خط مرزی شمالی است که اسمش گویای تاریخچه آن نیز هست. پس از پایان جنگ کره (1950-1953)، سازمان ملل به صورت یکجانبه حدود این خط را مشخص کرد و بر این اساس، کشتی های کره جنوبی مجاز به عبور از این خط نیستند.

با وجود آنکه کره جنوبی و آمریکا، متحد این کشور، این خط را به عنوان مرز غیر رسمی پذیرفته اند و حدود آن را مراعات می کنند، کره شمالی همواره به آن معترض بوده و برای خود حدود مرزی دیگری قائل است.

میراث جنگ

با رسم خط مرزی شمالی که یک منحنی با قوس رو به شمال است، پنج جزیره در نزدیکی خط ساحلی کره شمالی برای کره جنوبی باقی ماند.

در طول جنگ، کره شمالی راهی جز رها کردن این جزایر نداشت چرا که هیچ یک از واحدهای ارتش کره شمالی و چین برای مقابله با واحدهای دریایی که سازمان ملل در منطقه مستقر کرده بود قدرت کافی نداشتند.

اکنون کشتی هایی که به این منطقه رفت و آمد می کنند به راحتی در تیر رس توپخانه ساحلی، موشکهای ضد کشتی و قایق های گشتی کره شمالی قرار دارند و این جزایر برای کره جنوبی تبدیل به تیغ دولبه ای شده است.

اگرچه این جزایر از موقعیت دفاعی خوبی برخوردار نیستند، اما حیاط خلوت خوبی برای جاسوسی از سواحل کره شمالی در اختیار کره جنوبی می گذارد. این جزایر در هنگام جنگ نیز به کرات به عنوان محل استقرار نیروها در انجام حملات و عملیات چریکی مورد استفاده قرار گرفته اند.

در این جزایر کم جمعیت که اکثر ساکنانشان هم به کار ماهی گیری مشغولند، تعداد زیادی تفنگدار دریایی که سرآمد ارتش سرسخت و قدرتمند کره جنوبی هستند، مستقر شده اند.

در صورت اتخاذ سیاست تهاجمی توسط کره جنوبی، این جزایر فرصت انجام عملیات آبی-خاکی از جبهه های جانبی را برای این کشور فراهم می کند؛ که علت استقرار این نیروها را توجیه می کند.

روپارویی های اخیر

از دهه 1960 تا 1980 درگیری های دو کره در مرز زمینی، که منطقه غیر نظامی اعلام شده، صورت گرفته است. در دهه های اخیر، بیشتر این درگیریها شامل فعالیتهای جاسوسی و عملیات نیروهای مخصوص در خاک دو کشور یا خارج از آن بوده است. به عنوان مثال می توان به بمب گذاری سال 1983 در یانگون میانمار که در آن شماری از اعضای دولت کره جنوبی به هنگام بازدید هیات همراه رئیس جمهور کره جنوبی از بنای یادبود انگ سان، معمار استقلال میانمار کشته شدند یا بمب گذاری در یک هواپیمای متعلق به کره جنوبی در سال 1987 اشاره کرد.

ظاهرا استراتژی پیونگ یانگ از سال 1999 که درگیری مرگباری بین قایقهای توپدار در گرفت، تغییر کرده و به منطقه خط مرزی معطوف شده است.

در سال 2002 در عملیاتی که ظاهرا توسط کره شمالی به گونه ای برنامه ریزی شده بود تا با آخرین بازی خانگی کره جنوبی در مسابقات جام جهانی کره-ژاپن هم زمان باشد، یک درگیری شدید دیگر در مرز آبی دو کشور رخ داد. بعدا در سال های 2004 و 2009 نیز درگیری های در این منطقه صورت گرفت.

اما جدي ترين اين درگيريها امسال اتفاق افتاد و کره شمالي از اژدر و توپخانه استفاده کرد که پس از جنگ هيچ گاه مورد استفاده قرار نگرفته بود.

در ماه مارس امسال، 46 ملوان در جريان غرق شدن یک ناوچه متعلق به کره جنوبي کشته شدند. نتايج بررسي یک گروه تحقيق بين المللي که توسط کره جنوبي رهبري مي شد نشان داد که اين ناوچه در اثر اصابت یک اژدر کره شمالي غرق شده است.

در هفته هاي گذشته نيز کره شمالي یک پادگان تفنگداران دريايي در جزيره يون پيونگ را با توپخانه ساحلي مورد حمله قرار داد که در نتيجه آن به یک روستاي غير نظامي نيز خسارت وارد شد.

کره شمالي مدعي است که ابتدا تفنگداران دريايي کره جنوبي اقدام به شليک کرده بودند و اين اقدام براي مقابله با آنها و پس از رد درخواست تلفني آتش بس از کره جنوبي بوده است. (خود اين تماس تلفني نيز در چنين مواردی نامعمول است.)

کره جنوبي، انجام تمرينات نظامي در آن زمان را تايبید مي کند اما مي گوید که گلوله ها در دريا و به سمت جنوب و غرب جزيره شليک مي شدند.

قرار گرفتن اين مناطق در آبهاي مورد ادعای کره شمالي هم نمي تواند به درستي آن را روشن کند که چرا دقيقا اين تاريخ براي حمله انتخاب شده بود چراکه قبلا نيز تمريناتی از اين دست انجام مي شد.

منطقه ماهي گيري

مشخص نيست که چرا کره شمالي در حال حاضر نسبت به تثبيت حضورش در منطقه مرزي شمالي اصرار مي کند.

ذخاير موجود در دريا مي تواند یکی از دلایل اين امر باشد. اين منطقه براي صيد خرچنگ مورد استفاده قرار مي گيرد و کشتي هاي صيادي چيني، کره شمالي و جنوبي به دنبال سهمشان از اين منطقه هستند. براي کره شمالي که از تحريمها ضربه خورده است، صادرات محصولات دريايي یکی از محدود راههاي باقيمانده کسب ارز خارجي محسوب مي شود.

پس از بمباران اخير، بسياري از ساکنان جزيره يون پيونگ گفته اند که ديگر به اين محل باز نخواهند گشت و اين مطلب مي تواند کره شمالي را به یکی از اهدافش که کم شدن ساکنان غير نظامي جزيره است، نزديک کند.

وجود مه غليظ در اکثر موارد، صخره هاي فراوان و ارتفاع زياد جزر و مد که گل و لاي زياد را نمايان مي کند باعث شده تا دريانوردان دل خوشي از اين منطقه نداشته باشند با اين وجود، اين بخش از ساحل دريايي زرد که در غرب سئول واقع شده را حساسيت کساني که در اين شبه جزيره منافع استراتژیک دارند را بر مي انگيزد.

حملات اوليه فرانسويان، ژاپني ها و آمريکاييها به کره براي فتح آن در سال هاي 1860 اتفاق افتاد.

جنگ ژاپن و روسيه در سال 1904 هنگامی رخ داد که کشتي هاي جنگي روسي در بندر اينچن گرفتار کمين ناوگان ژاپن شدند. (اين بندر امروز در کره جنوبي قرار دارد و اينچه اون ناميده مي شود.)

در سال 1950 نيز سربازان ژنرال داگلاس مک آرتور در اينچن فرود آمدند و عمليات آبي-خاکی آنها ورق را در جنگ کره برگرداند.

یک ناوگان از کشتي هاي جنگي آمريکايي هم براي انجام تمرينات مشترک با نيروي دريايي کره جنوبي وارد اين منطقه شده است. با توجه به اينکه چيني ها به دريايي زرد به عنوان یک "درياچه چيني" نگاه مي کنند مي توان تصور کرد که انجام اين مانورها خشم پکن را بر انگيزد.

در صورت وقوع اين اتفاق، کره شمالي پيروي ديگري به دست آورده است و آنهم بيشتري شدن شکاف ميان پکن و واشنگتن است که باعث مي شود حمايت چين، تنها متحد واقعي کره شمالي، براي اين کشور تضمين شود.

اندرو سالمون، تاريخ نگار جنگ کره - بي بي سي